

เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องของสมาชิกวุฒิสภาที่เข้าชื่อร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ประธานวุฒิสภายื่นคำร้องของนายแก้วสรร อดีโทติ สมาชิกวุฒิสภาและคณะรวมยี่สิบแปดคน ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๖ ประกอบมาตรา ๒๑๖ และมาตรา ๒๐๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๙ ได้ห้ามมิให้รัฐมนตรีถือครองหุ้นในบริษัทใดเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด คือร้อยละห้า หรือหากถือครองอยู่ก่อนก็ต้องไม่คงไว้ต่อไปซึ่งการถือครองนั้น แต่ถ้ายังประสงค์จะรักษา ประโยชน์ของตนในหุ้นนั้นไว้ ก็ต้องแจ้งให้ประธาน ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และโอนหุ้นดังกล่าวให้นิติบุคคลรับจัดการทรัพย์สินรับไปจัดการต่อไป โดยจะต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องจัดการ ในหุ้นหรือกิจการของบริษัทดังกล่าว บทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่กล่าวมาเป็นการตัดขาดความสัมพันธ์ระหว่าง รัฐมนตรีกับหุ้นของบริษัท จึงต้องตีความให้เป็นผลโดยเด็ดขาด หากรัฐมนตรีผู้ใดยังคงความสัมพันธ์นี้ไว้ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นการกระทำอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๙

นอกจากนี้ ยังพบหลักฐานว่า มีการแต่งตัวเลขหนีเกณฑ์ถือครองหุ้นเกินร้อยละยี่สิบห้าตามกฎหมาย ตลาดหลักทรัพย์นั้น เมื่อผู้ใดครอบครองหุ้นจนมียอดรวมหุ้นในมือเกินร้อยละยี่สิบห้า ผู้ถือหุ้นรายย่อย ย่อมได้รับความคุ้มครองมีสิทธินำหุ้นของตนมาเสนอขายผู้ซื้อในราคาเดียวกันได้ และนายกรัฐมนตรียังมีเจตนา อย่างแรงกล้าที่จะคงครอบงำจัดการหุ้นชินคอร์ปของตระกูลไว้ให้จงได้ โดยเฉพาะหุ้นชินคอร์ปในมือ แอมเปิล ริช นั้น ได้พยายามซุกซ่อนไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ในเกาะพอกเงินที่ไม่มีใครเขาไปลงทุนกันจริง ๆ ครั้นเมื่อต้องแจ้งการโอนหุ้นให้บุตรก็กลับปกปิดไว้อีก การแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ก็ไม่ระบุอีก เป็นต้น

คดีนี้ต้องการแต่เพียงอำนาจการไต่สวนของศาลรัฐธรรมนูญ ในปัญหาและช่องทางที่ชี้ช่อง ไว้แล้วเท่านั้น ประเด็นสำคัญในทางวิธีพิจารณาจึงอยู่ที่ว่า คดีนี้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ต้องทำตนเหมือนเช่น คณะกรรมการการเลือกตั้งในคดีเลือกตั้ง ที่เป็นทั้งพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาลอยู่ในตัว โดยมีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานที่ให้ไว้อย่างสมบูรณ์ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ทุกประการ แล้วจะสั่งการ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร หรือดำเนินการสอบสวนใดก็ได้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สอบธุรกรรมการเงินของผู้ต้องสงสัยก็ได้ ให้กระทรวงการต่างประเทศสอบเอกสารตัวตนของแอมเปิล ริช ณ ประเทศที่ตั้งก็ได้ เอกสารใดที่จำเป็น ก็สามารถเรียกได้จากทุกฝ่าย หรือจะตั้งคณะทำงานพิเศษ ขึ้นสอบสวนการใดก็ได้ทั้งสิ้น

นับแต่นายกรัฐมนตรีผู้ก่อตั้งบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น ได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในสมัยที่หนึ่ง สมัยที่สอง มาโดยลำดับเป็นเวลากว่าห้าปีนั้น สมาชิกวุฒิสภาผู้ยื่นคำร้องนี้ได้เฝ้าติดตามมาโดยตลอดว่า รัฐมนตรีผู้นี้ได้ตัดขาดจากหุ้นและกิจการของบริษัทจริงหรือไม่ แต่ก็ยังไม่มีหลักฐานชี้บ่งให้เป็นที่ชัดเจนได้

ขณะเดียวกันก็ได้พบเห็นมาตรการนานาประการของรัฐบาลที่เอื้อประโยชน์โดยเฉพาะต่อบริษัทในเครือชินคอร์ปอเรชั่น มาโดยตลอดทั้งในกิจการโทรคมนาคม สายการบิน และโทรทัศน์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้สินทรัพย์นี้มีราคาเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งในท้ายที่สุดเมื่อนำสินทรัพย์คือ หุ้นของกลุ่มครอบครัวชินวัตรและครอบครัวตามาพองค้อออกจำหน่ายให้แก่กลุ่มทุนสิงคโปร์กับทุนฝ่ายไทยไปแล้วก็ยังประโยชน์เป็นเงินถึง ๗๓,๓๐๐ ล้านบาท

ผู้ร้องได้ศึกษารวบรวมพยานหลักฐานที่ปรากฏขึ้นโดยลำดับ เพื่อวินิจฉัยว่ารัฐมนตรีผู้นี้มีพฤติการณ์ที่ยังคง “ครอบงำจัดการ” บริษัทอยู่หรือไม่ และได้พบว่าหลักฐานเบาะแสปัจจุบัน อันแน่นอนหาเพียงพอก็จะยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญรับฟ้องแล้วใช้อำนาจไต่สวนความจริงให้เป็นที่ยุติได้ว่า แท้ที่จริงแล้วนายกรัฐมนตรีผู้นี้ยังคงเกี่ยวข้องจัดการกับหุ้นและกิจการของบริษัทมาโดยตลอดตั้งแต่เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยที่หนึ่งจนถึงสมัยที่สอง แล้ววินิจฉัยให้พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี ตามอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ (๖)

๒. ประเด็นเบื้องต้น

การที่ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒๘ คน เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๖ ประกอบมาตรา ๒๑๖ และมาตรา ๒๐๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้วินิจฉัยได้หรือไม่

๓. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องของผู้ร้องแล้ว เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยความสิ้นสุดลงของความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรี หากมีการกระทำอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ ประกอบมาตรา ๒๐๙ โดยผู้ร้องจะต้องแสดงข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีตลอดจนพยานหลักฐานที่ชัดเจนตามสมควรให้ปรากฏต่อศาลรัฐธรรมนูญ การที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญทำการไต่สวนเอง ซึ่งแม้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจในการเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ บัญญัติไว้ แต่การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญต้องทำการไต่สวนตามประเด็นข้อกล่าวหาในคำร้องที่มีความชัดเจน ไม่เคลือบคลุมเป็นหลัก และต้องส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เพื่อกำหนดประเด็นแห่งคดีที่จะนำไปสู่การสืบพยานตามประเด็นในคำร้อง ซึ่งคำร้องของผู้ร้องต้องแสดงให้เห็นได้ว่าถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖) ประกอบมาตรา ๒๐๙ อย่างไร แต่โดยที่คำร้องมิได้แสดงให้เห็นได้ว่า การกระทำใดของนายกรัฐมนตรีมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหารจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้น หรือกิจการของห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือยังคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายบัญญัติหรือไม่แจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในกรณีที่นายกรัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป อันเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะนำไปสู่การวินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรี

ของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖) ประกอบมาตรา ๒๐๙ คำร้องของผู้ร้องและเอกสารประกอบไม่ได้ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องที่แสดงให้เห็นได้ว่า นายกรัฐมนตรีกระทำความผิดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖) ประกอบมาตรา ๒๐๙ อย่างไร จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ที่กำหนดว่า “คำร้องต้องทำเป็นหนังสือ ใช้ถ้อยคำสุภาพและมีรายการ ดังต่อไปนี้...(๓) ระบุเรื่อง อันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิ พร้อมทั้งข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง (๔) มีคำขอที่ระบุความประสงค์ จะให้ศาลดำเนินการอย่างไรพร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้ง” ประกอบข้อ ๑๒ วรรคสอง ที่กำหนดว่า “เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องไว้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจมีคำสั่งรับหรือไม่รับไว้พิจารณาวินิจฉัย ในคราวเดียวกันก็ได้” ซึ่งข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวออกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๙ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจรับคำร้องไว้วินิจฉัยให้ได้ แต่ไม่กระทบสิทธิของผู้ร้องในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ที่จะเข้าชื่อร้องต่อประธานวุฒิสภาได้อีก หากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องเพียงพอ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพึงรับคำร้องไว้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๖) และวรรคสอง ประกอบมาตรา ๙๖

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายผัน จันทรปาน นายจิระ บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา นายนพดล เสงเจริญ นายปรีชา เฉลิมวิชัย นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชาชาญ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัครโรจน์ นายอภัย จันทนจุลกะ และนายอูระ หวังอ้อมกลาง

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙

ย่อโดย พันโท ภาคภูมิ ศิลารัตน์

ผอ.กค. ๓